

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

ՀԱՅԻՆ

ՆԱՐԵՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՅԴՐԱՎ ՏՕՆ ՄՐՅՈՑ ՎԱՐԴԱՎԱՅՑ

?

ԵՎ

ՀԱՅԴՐԱՎ ՀՏՄՆԱՐԿԱԽԹԵԱՆ ՆՈԲԱԿԱ-
ՌՈՅՑ ԱԶԳԱՅԱՆ ԳՎԱՐԱՑ ՆՈՐ

ՀԱՅԴՐԱՎ

Ի ՏՊՈՒՐԱՆԻ ԱՐԵՆԱՓԲԿԵԱՆ
ՄՐՅՈՑ ՎԱՐԴԱՎ

Ի ՏՊՈՒՐ ՀԱՅԴՐԱՎ

1880

9401

5641

(6258)

Ն Կ Ե Բ Ե Գ Ի Ր

ՀԱՆԴԻՍԻ ՏՕՆԻ ՄՐՐԱՑ ՎԱՐԴԱՆԱՑ

Որ հորաբեցու ՚եպոհի Առաջնորդութիւն Ամեսէիչիւնու Ռ. Պատոյ
՚Նորոյ Քաղաքու :

0401

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

Տ. Տ. Գ. Ա. Բ. Ի. Շ. Ա. Վ.

ՄՐՐԱՋՆԱԳՈՅՆ ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍԻ ԱՄԵՆԱՅԱՑԻ

ՀԱՅՈՑ

ՀՐԱՄԱՆԱԲ

Տ. Գ. Բ. Ի. Գ. Ա. Բ. Ի. Ս.

ՄՐՐԱՋԱՆ ԱՐՔԵՊԻՑՈԿՈՊՈՍԻ ԱԽԱՋՆՈՐԴԻՆ

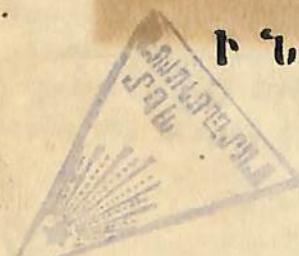
ՄՐՐՈՅ ԱՄԵՆԱՓՐԿՉԵԱՆ ՎԱՆԱՑ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ԱՄԵՆԱՓՐԿՉԵԱՆ

ՄՐՐՈՅ ՎԱՆԱՑ

Ի Ն Ո Ր Հ Ա Լ Ի Գ Ի Ր

1880

ՆԱՐԵԿԻ ՈՒԽԹԻ ԴՐԱ

ՀԱՆԴԻՍԱԿԱՏԱՐՈՒԹԵԱՆ

Յաւուր Տօնախմբութեան Արբոց Աշրդանանց . քա-
ջամարտիկ Օօրավարաց Վրիհատոսի՝ և պանծալի նահատա-
կաց մերոց Հայաստանի . որ յՄենափրկչեան սուրբ Անս
է, որ Պուղայու ՚ի 28 — 11 Մարտ 1880 , ամի Տեառն :

Ծատ հրամանի ՚Առին Մմենապատիւ Բարձր Ալբ-
րազնութեան Տեառն Գրիգորիսի Ռքեպիսկոպոսի և Առա-
քելաշաւիդ Առաջնորդի Մմենափրկչեան Արբոց Անաց՝ Պա-
րսն Աւետիք կ . Ո . Օօհրապեանց Մտենադպիր յիշեալ
Անաց տպագիր հրաւիրանագրաւ իւրօվ աղդ արար Պատ-
ուելի Հասարակութեան Պուղայուս՝ օրինակ զայս

Ե.Օ.Դ

“Ծատ հրամանի ՚Առին Բարձր Արբազնութեան
” Մմենապատիւ Տեառն Գրիգորիսի Ռքեպիսկոպոս Առաքե-
“լաշաւիդ Առաջնորդի Մմենափրկչեան Արբոց Անացս՝ պա-
“տիւ ունիմ ծանուցանել Պատուելի Հասարակուն Հայոց
” Պուղայու, զի ՚ի վաղին Տօն լինելով սրբոց Արդանանց՝
” քաջ նահատակաց սուրբ հաւատոյս մերոյ՝ է միանգամայն
” և Տօն Բզզային : Աւստի ըստ տնօրինութեան ՚Առին բար-
” ձրը Արբազնութեան սուրբ Պատարագ մատուցանելոց է
” Բարձր Ռքանապատիւ Խաչատուր Հայր սուրբն ՚ի Ո .
” Անս, և զկնի արձակման Խկեղեցւոյն՝ հրաւիրին համազ-
” գիք մեր ՚ի սրահ Առաջնորդարանի, ուր լինելոց է ճառա-

“ խօսութիւնք և երգեցողաթիւնք մանկանց Պարոցաց ’ի-
“ պատիւ և ’ի յիշատակ տարեգարձի Ազգային անմահ բա-
“ րերարացն մերոց,,:

՚ի 27 - 10 Մարտ 1880,, . “ Խոնարհ Շառոյ Ազգի
՚ի Ա. Ա անո Ամենափրկչեան Եւետիք Ա. Ա. Օօհրապեանց
՚ի Վաղա . Ամենափրկիր Ա. Ա անաց,,:

Արդէ համաձայն հրաւիրանագրոյս այսորիկ բարե-
պաշտ ժողովրդականք իւրաքանչիւր թաղից ’ի հետեւեալ ա-
ռաւտօտուն սիրայօժար կամօք և ջերմեռանդ սրտիւ ժողովե-
ցան ’ի Ա. Երկեղեցի Ա անացն . Աւրանօր ’ի ժամ սուրբ պատա-
րագին զոր մատուցանէր Բարձր Արժանապատիւ Խաչակիր
Խաչատուր Արդարակեան, ՚Ի՞ո՞ն Բարձր Արքազան Հոգեւոր
հովիւ մեր ելեալ ’ի բեմ սուրբ սեղմանոյն՝ ճնաբան եղ իմաս-
տաղից քարոզի իւրում դբան իմաստնոյն Աղողովնի թէ “ Օ, ի
թէ պէտ և յաչ մարդկան տանջեցան, այլ յոյս նոցա լի է
անմահութեամբ,, (Խմաստ . կ. 4) : Եւ այնու յայտնեալ
զանմահութիւն և զմեծ բարերարութիւն քաջանահատակ
զօրավարացն Վրիստոսի և մեծ ախոյենաց հաւատոյս սուրբ
Երկեղեցւոյս Հայաստանեաց՝ հաւատի առնէր ունկնդրաց
ասելով . ՚Օ, ի եթէ ’ի պաշտպանութիւն սուրբ Երկեղեցւոյս
և Հայրենեաց մերոց ոչ էին դեալ յայնմ դարու այնպիսի ա-
ռաքինի և անձնաղոհ նահատակք ընդէմ չարա ճնար մեքե-
նայութեան միխրապաշտին Հազրերտի, և չէր նոցա աղատ
կացուցեալ զ Աղութիւն և զմուրբ կրօն մեր ’ի մոլար և
պիղծ դենէն մոգական՝ ահա և մօք ոչ էաք քարոյապէտ
կինդանի . և յայսափ երկար դարուց հետէ ոչ ’ի Հայաստան՝
և ոչ յայլ Հայարնակ աշխարհի յարատեեալ զոյին ’ի մեղ այս-
պիսի հոյակապ և հրաշակերտ սուրբ Երկեղեցիք . յաւել և
զայս, թէ Արդէ եթէ ’ի կուապաշտական իւաւար դարաւն ա-
մենայն Ճիզն և Հասր մոլեռանդից անօրինաց եր ’ի բաց բառ-
նալ ’ի բուն Հայրենեաց մերոց ՚ի Հայաստանէ զուրբ կրօն և

զ Վրիստոնէական Եկեղեցի մեր, և ընդ այնր մուծանել
անդր զօրէնս մոլար գենից իւրիանց, ահա և մեղ երջանիք
գար՝ ահա գոհացուք զ Տիառնէ և փառս վերառաքեացուք
անձառելի սուրբ կամաց Արդարակիրին, զի յայսմ դարու ոչ
՚ի Հայստան և եթ՝ այլ և ’ի սիրտ Պարսկական աշխարհիս
յ ՚ի քաղաքիս յայսմիկ յորում բնակեալս եմք՝ թէ բարերաս-
տիկ բերմամբ ժամանակիս, թէ շնորհիւ բարեխնամ Արքայի
երկրիս, և թէ առաւելապէս անհուն ոլորմութեամբ և ա-
մէնօր հսկալ սուրբ կամօք Արքազին՝ գտանին հրաշակերտ
սուրբ Ամենքս Ամենափրկչեան, և այլ փառաւոր Եկեղեցիք,
յորս աղատ պաշտեմք զ Հաւատոս մեր սուրբ : Ուստի ’ի վեր-
ջաբանութեան մեծաւ դրուատանօք յերեան ածեալ զերախ-
տաշատ բարերարութիւնս այնոցիկ յօգուտ Հայ ազգիս և ’ի-
փառս Աստուծոյ՝ սրտառուշ իմն ելանակաւ յորդոր կար-
գայր մանկանց սուրբ Երկեղեցւոյս, այն է ջերմեռանդ ժողո-
վզայինաց իւրոց թէ “ Եթէ Հարաշատ որդիք եմք Արքոց
Արդարանանց և ՚Ի և ոնդեանց՝ ապա և պարտիմք հաւատա-
րից հպատակք զոլ սուրբ Երկեղեցւոյս մերում, զի եթէ ոչ
հանդոյն նոցին մարթ իցէ մել արեամբ չափ: նահատակիւ՝
(վասն ’ի նմանատիպ հարկի չողոլով) զէթ ջանասցուք հայ-
րենասէր հոգւով և բարենախանձ քրտամբք հետեւղ զոլ
սիրասքանչ գործոց նոցին, և երախտազէտ սրտիւ հանա-
շելով զարժանագով բարիս այնոցիկ որոց ’ի սէր ցանկալոյն
իւրեանց փրկչին Յիսուսի Վրիստոսի հեղեալ զարիւն՝ փիք-
կեցին և ինքեանք զ Հայրենիսի մեր և դարուց ’ի դարս հա-
ռուցին ’ի մեղ զ Հայրենի աւանդն Տիառնան . ուստի ըստ նոցին
օրինակի ջատագով և պաշտպան պարտիմք հանդիսանալ ա-
մէր սուրբ հաւատոյս և ուղլսփառ Երկեղեցւոյ մերում,, :

Օկնի աւարտման հոգեշահ քարոզիս և արձա-
կութեան Երկեղեցւոյն՝ Պատուարժան զասք Արքակրօն Վրա-
հսնայից, Արքասուն կուսանաց, և համայն ժողովրդականաց
ծերոց և տղայոց ելեալ խմբովին ’ի վերնայարկ ընդարձակ
գահինք Արաջնորդարանին . ուր զահագլուխ բազմեալ էր
Եօրին Բարձր Արքազնութիւն Տեան Վրիգորիսի քարե-

խնամ լուսածնորդին մերոյ՝ և զկնի մեծարելոյ ամենեցուն ըզ-
պատկառելի ներկայութիւն Հոգեոր Հօրն իւրեանց, համ-
բոյն խոնարհ մատուցանելով օծեալ սուրբ Աջոյն՝ և 'ի փո-
խարէնն ընկալով զօր Հունութիւնս՝ իւրաքանչիւր ոք կալաւ
զիւր տեղի : Յայնմնուագի Արքակրօն Տէր Ուերովք ի .
Դաւթեան, և Պարոն Ակրտիչ ի . Ա . Օօհրապեանց
վարժապետք Ա . և Յ . Ամենափրկչեան, և Հայկեան Հայ-
րենասիրական երկուց Ազգային Աւումնարանաց Դուզայու-
համեմետ միւս Պատուելի Դասատուօք այն գալրոցաց և
կարգաւորեալ աշակերտոք իւրեանց ներկայ գոլով անդանօք,
յառաջ մատեան վեցեքին Աշակերտաց Հ . Հ . ուսումնա-
րանին, և քաղցր ներկայակութեամբ երգեցին երգ մի վասն
համբիսի Տօնին Արդանանց, որոյ սկիզբն էր “ Ուագ պար-
ծանաց .. : Յետ այնորիկ Պարոն Ակրտիչ ի . Ա . Օօհրա-
պեանց, Արժապետ Հ . Հ . ուսումնարանին յառաջ մա-
տուցեալ ընթերցաւ զձառ մի ներբողեան ՚ի վերայ նոյն պան-
ծալի նահատակաց սրբոց . որոյ սկիզբն էր “ Իւարէ զերա-
զանցութեան .. , և հաճելի գտաւ ՚ի լսելիս բոլորեցունց :
Օկնի այսր քանիք Աշակերտաց Ամենափրկչեան Դարոցին
երգեցին երգ մի աղլու ոյր սկիզբն էր “ ԱՌ նահատակն .. , ԱՌ :
Օկնի այսոցիկ ամենայնի ընթերցայ և ես չափարանական
նուագ մի աշխատասիրեալ ՚ի նուաստութենէ իմմէ, յորում
Դկարադրեալ էին Արկած ք Հայաստանի ՚ի հինգերորդ դա-
րու, և գառնաղէտ նկարագիր նահատակութեան սրբոց Ար-
գանանց, և սկիզբն էր “ Տիսուր քնար .. , ԱՌ . որ հաճելի գո-
լով յասս Աորին Բարձր Արքագնութեան և հաղիսականաց,
և ուրախացեալ ՚ի վերայ երեխայրեաց խոնարհ աշխատու-
թեան իմոյ՝ ծափահարութեամբք և հայրական քաղցր օրհ-
նութեամբ իւրով խրախուսեաց զիս Աորին Բարձր Արքազ-
նութիւնն : Յետ այնր քաղցրանուագ երգ մի ևս երգեցաւ
յաշակերտաց Ամենափրկչեան Դարոցին ոյր սկիզբն էր “ ԱՌ
գու Արդան .. :

Ապա նոյն հոգեոր Հայր և Տէր ամենեցունց
զածեալ ընաւին յիշատակօք անմահ բարերարաց Ազգիս,

զուարթ դիմօք սկիզբն կալաւ պերճախօս ատենաբանութեան
իւրոյ, և հանձարել բանիք բացատրելով զանցեալ տառա-
պանս խղջալի մօրն մերոյ Հայաստանի, և զԱստուածահա-
նոյ գործս առաքինիս հարազատ որդւոց նորին Արբոյն Աար-
գանայ, և նահատակակցաց իւրոց, որ և ստուգաբանութեամբ
շնալ անուանն իրը “ Վարդ է այն .. , բացայայտեաց թէ զար-
ժանալայիլ առաքինական յատկութիւնս նոցին՝ և թէ զտո-
նելի յիշատակ անմահ բարերարացն Հայաստանեայց : Աւո-
տի վսեմ և քաղցրամոք բանիք յորդորեաց զամենեսին գուն
գործել արժանաւոր գտանելոյ Հայրենասիրական ունակու-
թեանց հանգոյն սրբոց Աարդանանց և Դ և ոնդեանց, և իբրև
հարազատ որդիք հոգեոր մօրն մերոյ սուրբ Աթոռոյն Աջ-
միածնի Աստուածպաշտութեամբ և ընկերսիրութեամբ հան-
գերձ յանձնին բերելով զառաքինի բարս՝ սիրել զսուրբ Կը-
րօն, զԱզգութիւն և զուղղափառ Եկեղեցի մեր . և խոնարհ
գիմօք յարգել զԱռաքելաժամանգ Հովուապետութիւն Հօր
բոլորեցունց Երիցա երանեալ Տեառն Տեառն Գէորգայ Դ .
Արքազնասուրբ Լաթուղիկոսի և Աստուածընտիր Ազգաօէր
Հայրապետի համօրէն Հայաստանեայց : Աւստի վերջաւորե-
լով զբանս իւր բարեմաղթութիւնս ուղղեաց առ Աստուած
ոսկո հոգեկան և կենցաղական բարօրութեան համօրէն մե-
րազնեայց : Ի վերջ ամենայնի թէ՝ սրտաշարժ ատենախոսու-
թեամբ Արքազան Հօր՝ և թէ՝ տիրազգած յիշատակօք տո-
նելի հանդիսի քաջ նահատակացն գրեթէ զգածեալ ընաւին
և զգեորեալ գոլով համայն հանդիսականաց՝ ընկալան զհայ-
րական լիազեղուն օր Հունութիւնս ՚ի հօգեոր հօրէն իւրեանց,
և վայելելով զթէյս և զքաղցրաւենիս՝ արձակեցան ՚ի բաց :

՚ի Աոր Գուզա 1880 .

՚ի 22 - 3 Ապրի
ամի Տեառն :

Գէորգ կ . Ա . Օօհրապեանց :

Դառ կացրդական Հանդիսի

Հրապարակախոսեալ յաւուր Հանդիսակատարութեան Տօնի քաջնահատակացն Վրիստոսի սրբոց Ապարանեանց, յատենի Կորին Բարձր Արքազնութեան Տեառն Վարիդորիսի Արքեակիսոպոսի Բարեխնամ Առաջնորդին սրբոյ Իմենագրկչեան Անաց ՚ի Կոր Պուղ 28. Փետրուարի 1880:

Բարէ գերազանցութեան շքեղափայլ և գերաշուք աւուրս այսորիկ մեծի, ով փառաւոր հանդիսակատարութեան Տօնիս յորում նոր տեսարան՝ նոր զկացմունք սրտի՝ և քաղցր ժափտ յերեան գան մեզ, ոչ որպէս զոր յերեկն և յեռանդն՝ այլ տարօրինակ իմն յեղափոխութեամբ յիւրաքանչիւրոց ՚ի գէմս զծայրացեալ ցնծութիւնս բացերև նշանարեմ: Այլ տեսցնէք թէ զոյ արդեօք առարկայ ինչ առթօղ այս քանեաց ցնծութեան, զոյ՝ և կարի քաջ յիրաւի, զի չէ ինչ տարագէապ վարկանելի երկոյթ տեսարանիս: Ուրեմն միտոք ընդ անզիտութեանն սրօդեալ պատրուակաւ յետնեսցի ՚ի մեծէ ուրախութենէս: Օի ահա օր է մեզ օր բարերառակի և յիշատակ ազատութեան, յորում ստիպիմք իրաւամք կազմել հանդէս ուրախութեան, և հրձուիլ ընդ այն զի աղգային է Տօնս և գովութեան արժանի յիշատակ սորուն, որ ՚ի բացական դարուց հետէ բարձր ՚ի գլուխ պանծայ և փառաւորի ընդ ամենայն Լակելցիս Հայաստանեայց: և ամենեցուն մեզ պարտ պարտուապատշաճ ՚ի վերայ կայ ըլձատենչ փափանօք կատարել զյիշտատիկ և հանդէս ուրախութեան: մինչ զմտաւ ածեմք զաղատութիւն Լակելցոյ և Ազգիս՝ ՚ի խրօսիտ բռնակալուն զոռողացեալ թշնամոյն հաւատոյ և զանքոյթ պահպանութիւն կրօնի որ ՚ի խաւարեալ դարու անդր կռապաշտութեան:

Այլ թէ ՚ի պատիւ որհց է հանդիսակատարութեանս մեր այս նպատակ, և կամ որ այն աղատարարք եկե-

Երդ վասն Ապարանայ քաջ Ապարագետին Հայոց:

Թռագ պարծանաց Տանս Հայկաղեան
Փառք Աղդութեան քաջի վարդան,
Ում ժիրաժիր արիութեամբ
Հանդիսացար վեհ ախոյեան:
Ո՛վ վարդան արիդ վարդան
պարծանք աղդիս և Հայութեան:

Որ ՚ինախանձ Սուրբ Օրինաց
Ըահատակեալ արիարար,
Զերծ կացուցեր զեկեղեցին
Ի Ճիրանաց խըոխտ դաղանին:
Ո՛վ վարդան արիդ վարդան Ա:

Դոււ մեզ երկրորդ Դիւցաղըն Հայկ
Ցորմէ սերեալք աղգըս մեր Հայք,
Որ զներբովլթըն սատակեալ
Թողլ Սուրբ զՕրէնս ՚ի Հայաստան:
Ո՛վ վարդան արիդ վարդան Ա:

Էհան և դաշտն Աւարայրի
Ուր մրցանացդ է սուրբ տեղի,
Եւ հօվանիքն շաւարշական
Քոյդ պսակեն զքաջութիւն:
Ո՛վ վարդան արիդ վարդան Ա:

Էնդ օրս և մեք վեհիդ գործոց
Համբաւատենչ զյիշտակ,
Արդ հոչակեմք ՚ի հանդիսիտ
Ի սէր վառեալ որբոյ նրօնիս:
Ո՛վ վարդան արիդ վարդան Ա:

ղեցւոյ, և անքոյթ սկառոպարան պահպանութեան կրօնիս
լեալ իցեն, զոր՝ ՚յառաջաբանի անդ յիշեցի, զԱռըրբն վար-
դան ասեմ և զվարդ անեանք, զԱրդան Պատկն եկեղեցւոյ
Հայաստանեայց, յալթող նահատակն Վրիստոսի, և քաջ
ախոյեամն ՚յցիս սերեալն ՚ի շառաւիղէ սրբոյ Հայրապետին
մերոյ Վահակայ Պարթեփ. որ յիրաւի՝ ըստ յիշատակաց ար-
ժանւոյ գործոյն ընկալեալ և զարժանաւոր անուն “Պարդան”,
որ ըստ ստուգաբանութեամն իմանի վարդ է այն, այն է Հիւ-
սեալ՝ ՚ի կարմրափայլ վարդից սուրբ արեան նահատակութեան
իւրոյ :

Եւ թէ ՚որ իցէ արդեօք սորա առաւել գո-
վութեանց և յիշատակաց արժանի գործ զերազանցեալ քան
զայլ արժանայի շատակ Համազնեայս մեր, որք թէ առ ան-
ցեալ դարս և թէ առ ներկայս, առ որ և անզամ հարկա-
դրի եկեղեցին Հայաստանեաց յատկացեալ ՚յցային Տօնս կար-
գել՝ ՚ի պատիւ սորա. Յերաւի՝ առաւել զովութեանց և յի-
շատակաց արժանի են գործ մեծադործութեանց սորուն,
քանզի մինչ ողջամիտ և նուրբ դիտողութեամբ ակն մտաց
յառեալ ընդ դարս դարս առ մեծանուն և զերահամբաւ
դիւցազունս, որք յաջորդաբար մի զկնի միոյ յիրեան եկեալ
են յաշնարհի. արդարեւ նշմարեմք ՚ինոսա զբազում արժանի
գրտատանաց գործս մեծագործութեանց, որոց և յիշատա-
կաց արժանաւոր անուաննքն զհամբաւի հարեալ են ընդ ո-
լորտս աշխարհի, բայց որք առաւել զովութեանց տարեալ
են զալթանակն այնոքիկ են յիրաւի որք անյոլլողդ արի-
ութեամբ զիմազրու լեալ են մահու վասն ՚յցի և Հայրե-
նեաց, որպէս ունիմք յարացոյց զկողրոս արքայն ՚յըենաց-
ոց. որ ըստ պատմելոյ ՚յվարտիսսի ոչինչ զանդիսեաց մե-
ռանիլ վասն Հայրենեաց, որպէս և այլք բազումք, բայց
առաւել զովութեանց թագ կապեալ զերազանցի քան զամե-
նայն քաջ սպարապետն մեր և նահատակն Վրիստոսի մեծս
է արդան որ ոչ միայն վասն ազատութեան Հայրենի աշխար-
հին այլ և առ Վրիստոսալիիր կրօնիցն սրբութեան աներկ-
իւր արիութեամբ զանձն ՚ի կշիք ելք. զիմազրաւ լեալ յո-

խորիտ արձակմանց թշնամոյն որով և Հայաստան ազատու-
թիւն զգեցաւ, և Վրիստոսական կրօնն ՚ի կայի հաստատու-
թեան անշփոթ կայ մինչև ցայսօր :

՚յա սոյն այս նպատակ սերկեանս փառաւոր
հանդիսակատարութեան Տօնսի, և այս արդարեւ պատճառ.
այսքանեաց բերկրապատար ցնծութեանս ու մեծարու Հան-
գիսականք : Ա.առն որոյ փութացուք ամենեթեան նախան-
ձաւոր լինիլ սրբոյ ՚ի կայիս, վառիլ նովին կրօնասիրական և
ազգասիրտկան հոգւով և հանգոյն նմին, փութաջան եռան-
գեամբ սիրել զՊղցն և զՀայրենիս, և քաջ ախոյեան հան-
գիսանալ պաշտպանութեան սրբոյ կրօնիս, որով զի արժա-
նացուք ընդունիլ ՚ի Վրիստոսէ փրկչէն մերմէ զյաղթա-
նամին փառաց :

Մ. Կ. Մ. Զօրաբեանց
Ա. Վարժապետ Հ. Հ. Աւսումնարանին :

՚յա նահատակլն՝ մեծ վարդան՝ Հայոց շուք,
Երախտաղգացս՝ ձօնեն աչք մեր՝ զարտառուք,
Սահակ, Սուրբա՝ զկոնդ երէց՝ ուր և գուք,
Ո՛Տ իրը զվարդ անկան թառամ՝ ՚ի մեր շուք :
՚յո սուրբ արեսմբ՝ ներկիցան լաշտք՝ մեր վարդան,
Յաշացս ՚ի տես՝ ողբք ելանեն՝ զետք գնան,
Ընդ այս քոյ գործ՝ քարոզք անմահ՝ վկայեն,
Սոսկ յիշատակ՝ Ճառք մեր համայն՝ անզօրեն և
՚յո երախտեաց՝ շունիմք արժան փոխադարձ,
Քան նուիրել վառունս զսիրտ մեր ցաւած,
Կոչեմցն զքեզ՝ յոյս քո զթած՝ ՚յէր Յիսուս,
Փութա հանգչել՝ ՚ի վարձ բարեացդ յի:ին լոյս:
՚յվ ազգ Հայոց՝ անկաւ վարդն՝ առեք ծոց,
Բազմաբուրեան՝ յարդարել յար զծաղկոց,
Երախտապարտ՝ ոկւով փութալ՝ կապելզօֆունջ,
Ընել անոյշ զհոտ ջերմին՝ հաւատոց :

ԱՐԵՎՈՎԻ ՀԵՅՄՈՏԵՒԻ

Ի հինգերորդ դարու, և նկարագիր նահատակութեան սրբոց
Վարդանանց, քաջամարտիկ Զօրավարաց և Ախոյինից սուրբ
Հաւատոյու:

“ Հայր մեր զՍուրբ Աւետարանն զիւեմք՝ և Մայր զԱռաքելա-
կան Եկեղեցի Կաթոլիկէ,, : “ Քանզի մի է մայր մեր Եկեղեցի
որ երկնեացն զմեզ՝ և մի է Հայր մեր Սուրբ Հոգին, որ ծնաւն
զմեղ զիմարդ համահարք և միոյ մօր որդիք երկպառակք լի-
նիցին և ոչ միաբանք,, : (Եղիշէ ։ կ ։ և ։ Յեղանակք) :

1

Տիսուր քնար Այրարատեան աշխարհին՝
Հնչէր լրիկ, տայր արձագանքս ցաւազին.
Հայաստանի ծագէր սկը օր սկ արե,
Տժբախտութեան գուժել ալէտս ակներե :

2

Մինչ նենդամիտ և դիւաշունչն այն Յաղկերտ
Մեր հայրենիաց գիւթէր ճախրս չարարուեստ
Պարք Դիւցաղանց Նախարարաց Մամիկեան,
Խըմբին ՚ի սէր, ՚ի միութիւն աղդային:

3

Մինչ զալարեալ շանթէր այն օձ թունալից՝
Թիւնաւորել զսուրբ կրօն մեր ամրիծ՝
Սրբոյ ուժամբ մորբազումար Երիցունք՝
Հայցեն ողորմ բաղկատարած աղօթիւք :

4

Մինչգեռ ջոլիրք մնդաց Արեաց գիշամու,
Եկեղեցեաց սպառնան աւեր ահաւոր,
Խարդաւանօք Սադայէլեան իշխանին՝
Զայնս՝ յատրուշան փոխել իւրեանց պիլծ դենին :

5

Աշտակոծեալ գելնւն աղեք քաջարեաց,
Սիրտք բաբախին, Հոգիք վառին ՚ինախանձ .
Կիսոց գոլով զո՞ր դիմադարձ հրամանին՝
Կէսք աղօթեն Աւետարան ՚ի ձեռին :

6

Փղձկին ՚ի լաց անդ համօրէն Հայկաղունք,
Կանայք համեստք, և Օրիորդք փափկառունք .
Ի քնիւթ սիրտս յուզին անդրէն զգացմունք
Ցանմեղ աշաց թափին վէտ վէտ արտառուք :

7

Օէնչ այն բարբառ եղերական աշխարաց,
Հնչէր անդուստ յԱյրարատեան գաւառաց,
Տիսուր Ոդին էր Հայաստան աշխարհի՝
Զհանդուրժեալ դառն աղետից Հայ աղզի :

8

Լնդ տակնապէր մեր սիրական Հայրենիք .
Մղձկեալ զոչէր՝ “ Արհիասիրտ իմ որդիք ,
Մի յապաղիք ձեր կուռ բազկօք անվթար՝
Գոլ մայրենի արդեան վշտացտ Մխիթար :

Հայաստանեայց քաջահամբաւ դիւ ցազունք :
Հակայազանց առիւ ծասիրտ գուռ սերունդք :
Մինչ բորբոքեալ վնտ նախանձու սիրաթունդ՝
գուն ժողովին անդր յԱրտաշատ գունդագունդ :

Ա է քաջազուն Սպարապետին վարդանայ՝
Մարտին խրախոյս՝ զօրացն ՚ի սիրտ քաղցրանայ :
Սակս հայրենեաց և լուսափայլ սուրբ Կրօնից՝
գուլ շահատակ և ախոյեան կամակից :

Ժոխան փառաց սոյն կենցաղոյս դիւրահեշտ՝
Անմահական պէնին զարդուք լուսազգեւու .
Եւ հաղորդեալ Ամենասուրբ խորհրդեան՝
Առուն ՚ի սէր ՚ի լոյս հաւատ Քրիստոսեան :

Բարձեալ ՚ի ձեռս զհայկեան Գրոշակ և զխաչ՝
Ցորում փայլէր Սէր , միութիւն աղզային ,
Եռայ յերակս աւիւն հրատապ հիասքանչ՝
Կոխան ոտից առնել զհրաման Յաղկերտին :

Աիրադրիո Շնոպեալ ՚ի բաշտն Աւարայր՝
Հանդէս փայլի դիւցազնական քաջութեան ,
Թնդան , գուն գալարափողք Արամեան՝
Հէք աղզայնոց արիւն թափի վարդափայլ :

Թօւաւազգլոր անկեալ յերկեր դիակունք՝
Պարզին յոզւոց յարեան բռասրս աւցաժոյժ .
Մինչ նուազնալ վիրաւարաց շունչ և ոյժ՝
Անտիրանան այրի կանայք , զաւակունք :

Ա նդ անկելոց ողբ և կական սրտաշարժ՝
Յուզին զգութ և զգորով մարդկային .
Անդ խոցելոց մնչեւնք ձայնից աղեխարշ՝
Ճմին զսիրտս Զօրականաց ՚ի դաշտին :

Ա աղետիցն , աւաղ ցաւոցս անպատում ,
Զինչ այն գոռումն , և զինչ գոչիւն հոգեմաշ ,
Անդ արհաւիրք , կ'ծ սիրելեաց և աշխարում՝
Տան արձադանգս լերաց ձորաց . տիրաշարժ :

Ա րիւ ծասիրտն Վարդան , Արտակ և Խորէն ,
Ըահատակեալ ընդդէմ ազգին անօրէն՝
Ի յաղթանակ Հայաստանեայց աշխարհի
Պինտ ՚ի հաւատու՝ պսակին փառօք պանծալի :

Մարմինք հազար երեսնեցունց և վեցից՝
Ցրուեալ ցանեալ յայն դաշտավայր ծաղկալից ,
Սուրբ ոսկերացն ինսկանուլը յիշատակ՝
Յաչս Անեղին գոյր հաճելիք պատարագ :

“Եղին անմել և վարդափայլ ճապարհոք
Դաշն Աւարայր ոհ ծովանայր չերմ ալեօք .
Ուր գոլորշեք արեանց սրբոց անմռունչ՝
Ճամբառային յերկինս ՚ի վեր տիւրաշունչ :

Ի՞նդ Սոխակին հսչէր նուազ ողբաձայն ,
Ընդ վարդենեօք գոչէր հոգւով սրտամաշ .
Ա՞նդ Եղիշէ քաղցրիկ սոխակ սիրաշունչ՝
Լայր Վարդանանց զաղէտս ՚ի լուռ ՚ի մըմունջ :

Ի՞նձ ցնծա՛ մեր սիրական Հայրենիք ,
Հրեշտակք փառաց ձնեն վշտացդ աւետիք .
Թէ “Առեալ քաջացդ զերօշ Խաչին Քրիստոսեան”
Հրձուին յերկինս յանհուն ՚ի փառս Աստուածեան ,
Հրձուին յերկինս յանհուն ՚ի փառս Աստուածեան ,

“Քոյդ հոգեզուարթ և լուսեղէն աղաւնեակք ,
Սուրբ Ղեղութեանց քահանայից վեհ Հոգեակիք ,
Զոհեալ զանձինս ՚ի փառս անմահ սուրբ կրօնիք
Անմահացան բուրմամբ խնկոց հոգելից .. :

Փառք երկնաձիր սուրբ կըրօնիդ հոգեկան ,
Պարծանք վեհից , արի որդւոցդ Հայկաղեան ,
Կեցցեն , յաւէտ սուրբ Սիօնիդ Զինուորեալք
Վեհ Աղքութեան , և Հաւատոյդ գոլ պաշտպանք :

Կեցցեն Աղքիդ քո բարեպաշտ Հայուհիք ,
Կեցցեն այոն խանդակաթ մարք երջանիկ .
Քաղցրիկ մանկանցդ Վարդանանց պէս անձկալիք՝
Ընդ անոյշ կաթին ջամբել զուսումն մայրենի :

Յորոց որնեալ Հայոց մանկունք ցանկալիք ,
Ձեր մայրութեան սիրափըթիթ շառաւիղք ,
Համահանգոյն Ագինական Վարդենեաց՝
Մաղկիլ չնորհօք ՚ի փառս Աղքիդ , և Հայրենեաց :

Օարթիր աղէ՛ Վարդան Արիդ քաջաղուն
Փառք և պարծանք պանդուխտ որդւոցս Հայկաղուն .
Զի Քէ՛ փրկեալ մեր Սուրբ Կրօն և Հայրենիք՝
Արդ՝ Քէ պարծին Մանկունք նորոյս Սիոնիք :

Ցնծա՛ ՚ի Տէր՝ Քաջ Նահատակը Վարդան ,
Ե՛կ սփսփեաց ընդ Մարտիրոսացդ բազմութեան .
Զի ՚ի չորեքտասան դարուց հետէ՛ այսանակ
Տօնի յորդւոցդ Ձեր սուրբ անմահ յիշատակ :

Ի՞այց դու նենդժուտ արիւնախանձ պիղծ Վասակ .
Չար դաւաճան անմեղ աղզիդ սուրբ կրօնի ,
Կորեար հոգւով , նեխեալ մարմով որդնալից՝
Ի քարշ ածեալ իբրև զգէշ շնասատակ :

Ուկեփետուր Սոխակդ անմահ Եղիշէ,
Հար զողբերգակ Հայկեսն քնարդ ՚ի որտէ .
Է՞ր սլացար , նւր Հանգուցար ՚ի յերկինո ,
Մինչ ունկնդիրք վսեմ ճառիդ կան յակախո :

Քոյդ սխրալի սուրբ յիշատակք անմռաց
Դրդեն զսիրտս , յուզեն զխորս զդացմնց .
Չիք կենդանի ոսկեղինիկ քոյդ զրիչ
Բղբալ զազգիս արդեան վիճակ տխրալից :

Աղէ մատիք , մանկունք Հայոց յայս նուտդ ,
Ոյք միարան սիրով զուգեալ այսանակ .
Ի սէր կրօնից , և Հայրենեաց աարանջատ
Խանարհադէմ զոհել զանձինս մեր նուասո :

Կահնի փառաց բարենախմնձ Հայկազունք ,
Օ՞ն դիմեսուք ՚ի դաշա ուսմանց փառաշուք .
Ռւր միութիւն և սէր սրտից անձկայրեաց՝
Լուցցեն զջահ շինելափառ Հայրենեաց :

՚ի Նոր - Զուղա 1880
՚ի 28 - 11 . Մարտ ,
Թմբի Տեառն :

Գէմրդ Կ . Մ . Զօհրապեանց :

Ո'վ գու Վարդան Հայոց քաջ ,
Յուսով բարձօղ Փրկչին խաչ ,
Արհամարեալ զաշխարհիս ,
Կեանս ընտրեցեր քեզ բարիս :

Ու ՚ի նախանձ օրինաց ,
Ի՞ն փրկութիւն Հայրենեաց ,
Վառեալ առեր քեզ վահան ,
Սուրբ Հաւատոյ բարութեանց :

Ո'վ գու Վարդան ԱՅ

Ու ՚ի խնդիր քոյդ փառաց ,
Ի՞ն ոչ համբաւոյ սուտ բարեաց ,
Ցանդիչիր սիրտ խիզախեր ,
Զդէմն առեր թշնամեաց :

Ո'վ գու Վարդան ԱՅ

Իյլ զերկնաւորդ ուսուցին ,
Բերեր սիրով զտիպ յանձին ,
Հեղուլ զարիւն շինութիւնն ,
Եկեղեցւոյ սուրբ ուխտին :

Ո'վ գու Վարդան ԱՅ

Ինդ այո փառաց զ վեհ Հանդէս ,
Երկինք կոչեաց զ քեզ յերկիս ,
Հանդիր սուխ քաջ Վարդան ,
Հանդիր ՚ի կեանս անվախնան :

Ո'վ գու Վարդան ԱՅ

Իսկ ես զքոյ Հայաստան ,
Տօնմրս սուրբ իմոյ անուան ,
Մաքրեալ յաղըից բանսարկուին ,
Գործեցից , յարկ բնակութեան :

Ո'վ գու Վարդան ԱՅ

Ընզոյդ սիրոյդ քաջ Վարդան ,
Կրկնեն սիրով մեր զարձագանգ ,
Զերախտեաց քոց յիշատակ ,
Ու մոռասցուք յաւիտեան :

Ո'վ գու Վարդան ԱՅ

“Արագորութիւն հանդիսի հիմնարկութեան նորակառոյց Աղջային Պապոցի Արք Պաղայու որ ’ի յ 30—11 Ապրիլ 1880
ամի Տեառն :

“Արին Ամենապատիւ Բարձր Արքազնութիւն Տեառն Գրիգորիսի Արքեպիսկոպոսի, Բարեխնամ և Առաքելաշաւիդ Առաջնորդի Արքոյ Ամենափրկչեան Անաց ’ի 26—7 Ապրիլ 1880 թուով տպագրեալ հրաւիրանաթղթաւ իւրով յայտ արար Պատուելի Հասարակութեան Պաղայուս՝ օրինակ զայս:

“Բարեշնորհ Քահանայից և Պատուելի Հասարակութեան Հոգեոր Օաւակաց մերոց ծանուցանի :

“Հնծալից և Հայրական զգածեալ սրտիւ աւետեմ, զի ահա օդնականութեամբն Իստուծ ոյ փորուածք հիման նորով կառուցանելի Աղջային Պապոցին՝ որ ’ի Զարսու թաղն Արք Պաղայու, պատրաստ են: Եւ քանզի սոյն Իստուածահանյ և Աղջոգուտ գործն միաբան և համահաճ հաւանութեամբ Հոգեոր Օաւակացս յառաջացաւ. և իմաստութիւնն Հոր՝ Յիսուս Քրիստոս ինքն առաջնորդեաց ամենեցուն միաշունչ և միակամ խորհրդով պատրաստել տուն և տեղի իմաստութեան Աղջային մանկուայն. վամն որոյ հասարակաց է և բաղդաւորութիւնն վայելելոյ զարդիւնս յառաջաւրութեսն: Արդ ’ի յառաջիկայ Դատաւորի Արքակեն որ է 30—11 Ապրիլ, հրաւիրեմք զպատուելի Հասարակուին զալ ժողովիլ արք և կանայք ծիրք և տղայք յառաւօտեան ժամերգութեան ’ի սուրբ վանս Ամենափրկչեան որ զկնի աւարտման սուրբ Պատարագի բաղմութեամբ կնամք ’ի պատրաստեալ տեղին ուր հանդիսաւորութեամբ օր Հանելով ըզփորածն հիմանց՝ զառաջին բարն զետեղելոց եմ Իստուծով իսկ ձեռամբս որ-

պէս զ Հայր Հասարակացդ և սկսանի անմիջապէս հիմնարկութիւնն: Լիսլոյս գոլով թէ ամենայն ոք ցնծութեամբ ընկալեալ զհրաւէրս մասնակցի այս հասարակաց ցնծութեան՝

Ֆամի ուրել ուշակ աղօնութուր

26—7. Ապրիլ 1880

՚ Նոր Զուշ:

ԳՐԻԳՈՐԻՈՒՄ
Արքեպի Հայոց Պապու և Հոգու ։

Իստ այսմ համայն ժողովրդականք Պաղայու ցնծալից զգացմամբ ընկալեալ զայն ցանկալի հրաւիրագիր ’ի հոգեոր Հօրէն իւրեանց ’ի Դատաւորի Արքակէի, համախըմբեալ ժողովրցան ՚ի սուրբ Արքեղեցի Անապայն. ուրանօր զկնի արձակման սրբոյ Պատարագին՝ Արին՝ Բարձր Արքազնուին Հոգեոր հովիւ մեր ել ’ի բեմ սրբոյ սեղանոյն, և բնաբան եղեալ վսեմական քարոզի իւրում զբան իմաստնոյն Սողովմոնի, թէ “Այս տունս զոր ես շինեմ մեծ է..” (Է. Անաց. թ. 5:) բացերեապէս եցոյց զցանկալի նուատակ հանդիսի այնը աւուր, թէ “Այս ըստ Սողովմոնիան տաճարին մեծ և փառաւորէ վասն ազգայնոցս և հիմնարկութիւն մերոյց նորոգ Պապատան. սմին իրի հայրական բերկրազուարթ գիմծք աւետիս կարդայր բանաւոր հօտի իւրում ասելով թէ “Ահա” նախ անձառիլի սուրբ Կամծք Իստուծոյ՝ և ապա համակամ և սիրահաճ միաբանութեամբ ներկայ և տարաբնակ Հոգեոր որդւոցս պսակեցան այն բաղմամեսյ Իստուածահաճոյ բաղձանք և աղջոգուտ նպատակք նախնի հարց և նախորդաց մերոց՝ որոց ցանկացեալ տեսանելզայսպիսի օր զոր ինչ մեքո տեսանեմք և Հոգւով ցընծամք, չեղին արժանի. սակայն որպէս ’ի հասումն կառուցումն որբոյ Տաճարին Տեառն Սողովմոնի վիճակեցաւ և ոչ Հօրնորին Դաւթի՝ հով անհասանելի սուրբ կամաց Արքարին թերեւս վերնախնամ անօրէնութիւն նորին պատշաճ դատիցաւ ըզբարեպաշտական ձեռնարկութիւն և զլիայոյս նպատակ իսկ նոցին ընդ միջոցաւ մեր ’ի կատար հասուցանել ’ի փաստ սաւրը անօւան իւրոյ. որոյ վասն հայրական լինալուն զգացմամբ ու-

բախացեալ զաջողութենէ գործոյն, և այն ինչ նշանարեալ՝ ի-
դէմս իւրաքանչիւրց ամենեցուն, զգուարթագին ինգութիւն
պատանեկաց, զաշխութալի ցնծութիւն երիտասարդաց և զիո-
րին ուրախութիւն հարց և մարց որ ՚ի յաւելուածոյ սրտից
արտագեղեալ արծարծէր ՚ի դէմս ամենեցուն նոր զգացումն
և նորոգ ՚ողային եռանդ՝ գովարանէր զհոգեօր զաւակունս
իւր թէ ՚ ՚ըթէ սկսուած գործոյս այսափ ուրախութիւնս
ազէս սրտից ձերոց՝ ապա հրչափ ևս առաւել ՚ի վայելել ձեր
զարդիւնս այնր, այն որպէս ՚ի յերեկեան աւուր տեսանելով
ձեր զցանկալի յառաջադիմութիւն դստերաց ձերոց ՚ի հար-
ցաքնութեան հանդիսի սուրբ կատարինէ (Օրիորդաց ՚ի ըպ-
րոցին ուրախացայք ՚ի սրտէ՝ յաւուր միում ևս ուրախացեալ
հոգւով բերկրեսջիք ՚ի վերայ յառաջադիմութեան որդեկաց
ձերոց ընդազգային յարկաւու: Որպէս ըստ ՚ի ստուածային հրա-
մանի նիւթական բաղմառատ նուեր ՚ողին ՚սրայէլացւոց ՚ի-
շնութիւն սրբոյ խորանին վկայութեան (՚ըլից. Լ. 4) այն-
քան առատացաւ՝ մինչ հոգաբարձուք շնութածոյն թախան-
ձանօք խնդրեցին ՚ի ՚ուլիսիէ դադարեցուցանել. այսպէս և
մեղ սիրելի է՝ ՚ի միակամ համաձայնութիւնէ ՚Ծերմէ գուշակել,
թէ չպակասի ՚ստուժով և մեզ մինչեւ ցվերջ շնութածոյն
օգնականութիւն սիրելի Հոտիս. քանզի արդէն յատկացուցաք
զգումարն հանգանակութեան ՚Պուղայու, որոց կցորդին և
ոյլո հետ զհետէ. այլ և ՚թաւիոյ մերազնեայք աղգասիրա-
բար յուրաքրեալին վասն ապագային, սակայն այս ՚ի ստուա-
ծահաջոյ ձեռնարկութիւն տակաւին կարօտի միաբանական և
օֆրայօժար ձեռնտուութեան համազգեացդ ՚Պուղայու ՚ի կա-
տարելագործութիւն. վասն որոյ անենայն անհատ եթէ հա-
շեցի մասնակցիլ այսմ՝ ունի պարտք ՚ի կատարել և երաւ-
ունս ՚ի վայելել. են՝ որոց հանձար և մտաւօր կարողութիւն,
են՝ որոց եռանդ աղգասիրական և դրամական նպաստ պիտոյ
ելուալ՝ են ևս որք այլ և այլ միջոցօք ձեռնտու և օգնական
պարտին հանդիսանալ ՚ի կառուցումն սոյն ՚ողային տանս ։
Ուստի ՚ի վերջու յորդորսկան աղջուք բանիւք յորդորէր զա-
լուստի ՚ի վերջու յորդորսկան աղջուք բանիւք յորդորէր զա-

զոր ինչ մարթ իցէ ըստ կտրեաց անձին, և վասն չքաւորաց և
այրեաց՝ թէպէտ յայսնէր դժուարութիւնս, սակայն որ ինչ
բղիցէ ասէր ՚ի սրտից ձերոց սակս որբացեալ զաւակաց ձերոց՝
երրեկ զերկւաւ լումայս այրւոյն՝ ըստ վրկշական բանին ՚ի ը-
րիստոսի շատ համարեցէ յաչս ՚ի ստուծոյ, և ընդունելի ՚ի-
գանձանակ աղջօգուտ գործոյս: ՚ի վերջոյ մաղթանս
ուղիւցաց առ ՚ի ստուած, նամի՛ վասն բաղձալի գործոյն, և ա-
պա սակս բարեպաշտ ժողովրդոց, խնդրելով ՚ի ստուծոյ
պահպանել զամենեան ՚ի խաղաղութեան, ՚ի փառս ուուրբ
անուան իւրոյ՝ և ՚ի շնութիւն ազգի և սուրբ ՚կեղծուոյ:

Օկնի աւարտման հոգելից քարոզեալ համայն դասք
Վահանայից շուրջառազգեստեալ ելին արտաքս յէկեղեցւոյն
ընդ կուսանաց և ՚պարաց, և զհետ նոցին ՚ի որին ՚ի արձր
Մրբազնութիւն ՚ի կեղծական զգեստուք և յառաջ ընթանոյին
առ գուրս նուազելով զշարականն ՚ի յաօր երկնայինք ուրա-
խացան ընդ երկրաւորացն նորոգման,, ԱՅ, և զինի այնոցիկ
խուռներամ բաղմութիւն ժողովրդականաց, արանց և կա-
նանց, երիտասարդաց և մանկանց, դասագաս կարգաւորու-
թեամբ շարունակեալ զընթացս իւրեանց՝ միհամուռ եկեալ
խմբեցան ՚ի վայր նորոգ հիմնարկելի ՚պարոցին. ուր յառաջ
մատուցեալ հոգեսրական դասուց ՚ի միհամվայր նորափոր հի-
ման, և ուղիւլով զգէմս իւրեանց ՚ի Հարաւ՝ կացին կիսա-
շրջանակ կարգաւորութեամբ: ՚ինդրէն կատարելով զգոհա-
բանական աղօթս, լիթերցիւալ եղեւ սուրբ ՚ի ստարանն հան-
գերձ թարօրիւ որ և յայնմ ժամուն նոյն Հոգեոր Հայր և
բարեկինամ տէր ամենեցունցս կալեալ յաջ ձեռին իւրում ըզ-
պղուաքանդակ յիշատակագիր հիմնն ծրաբեալ և պրկեալ
յանագեայ թիթղան յորում քանդակեալ էր այս օրինակ.՝
Հիմնարկութիւն ՚ողային գարսոցիս եղեւ ՚ի Հայրապետու-
թեան Տեառն Տեառն ՚ի էորգայ ՚ի. Որբազնագոյն կաթու-
ղիկոսի ամենայն Հայոց. ձեռամբ ՚ի րիգորիս ՚ի քեպիսկո-
պասի, ՚ուաջնորդի ՚մենափրկչեան ՚լանաց ՚ի որոյս ՚Պու-
ղայու յ' 30 ՚Մարտ 1880,,: մաղթանս ուղիւցաց առ ՚ի ստ-
ուած սակս աջողաւէտ հիմնարկութեան և կառուցման ՚ող-

գային Պապրոցին . ուստի և քար մի առեալ ընդ նմին՝ էջ
ամուգխով ՚ի վայր ՚ի փորուած անդր . և ուղղելով զգէմն իւր
առ համայն բազմութիւնն՝ բարբառեաց զփրկչական բան Յի-
ռուսի , թէ ՚ խնդրեցէ՞ք և սացի ձեզ , հայցեցէ՞ք և գտջիք ,
բախեցէ՞ք և բացցի ձեզ „ : (Ատթ . Է . 7) : Գոհացաւ
զԾեառնէ , և զուաջին քարն իւրով իսկ ձեռամբ օրհսեալ և
ընդ յիշատակրին զետելիալ ՚ի յատակի հիման՝ բարեմաղ-
թուիս արար գոչելով “ Իմէն „ ընդ որում և համայն բազ-
մութիւնն միասիրտ ցնծութեամբ և միաբան կրկնեցին
“ զԾմէն „ : Օքրկրորէ քարն ևս առեալ և տուեալ ՚ի-
ձեռս Ռոժանապատիւ Խաչակիր Խաչատուր Վարդապետին
ձայնակցութեամբ բազմութեանն կրկնելով “ զԾմէն „ , զետե-
զեաց նա զայն ևս : Բայտ համայն հոգեորականաց և աշխար-
հականաց ոմանց իջեալ հետ զհետէ ՚ի փորուածն հիման՝ ա-
մենայն ոք փութայր յաշացէլ մասնակցիլ աշխատութեանն .
Խնմին ժամու եւս առաւել բարձրացաւ ձայն ցնծութեան
ժողովականաց . և բազմիցս կրկնեալ լինելով ՚ի նոցանէ “ Ի-
մէն „ , ամենայն ոք սիրակամ և յօժար բաշանօք առնոյր ինք-
նին կաւ և քար և փափակէր աշխատակից լինել ցանկալի հիմ-
նարկութեանն այնմիկ : Օկնի այնր ելիալ անտի հոգեորա-
կանաց և ՚ի բաց առեալ զեկել լիցական զդեստ իւրեանց՝ ե-
լին ընդ ՚որին Ռարձր Վրբաղնուեր ՚ի սրահ հին շինուա-
ծոյն , ուր գորգս արկեալ աթոռք և նստարանք պատրաստ
կային , և բազմեցան անդ ամենեքեան : Եւ քանզի ՚ի նմին
աւուր ՈՒիստր Յուլդէր Գյերմանացի պաշտօնատարն հեռա-
գրատան Ռնդիացոյ որ լիսպահան՝ (հմուտ գոլով պատ-
կերահանութեան արհեստի) ըստ կանխազեկոյց փափականաց
իւրոց ստացեալ էր զսիրայօժար հաճութիւն Իմենապատիւ
Ռարձր Վրբաղն Հօր՝ յառաջագոյն պատրաստեալ էր լզ-
գործիս իւր ՚ի վերայ տանեաց հարաւակողման հին շինուածոյն ,
որ և ՚ի ձըշէ ՚ի մնարկութեան ժամու էտ զլուսանկար պատ-
կեր այնր փառաւոր հանդիսի : Խնմին աւուր Հայր Յարու-
թիւն Վարդապետն Հայ Լաթոլիկաց , և ՈՒիստր Ռարու
Ինգլիացի Վարօղիչն ընդ այլ Եւրոպացի պաշտօնատարաց

ունանց յորս էր և Գյերապատիւ Պարոն Ատեփաննոս Պի . Ա-
ղանուրեան գործակատարն Իրիտանական Տէրուեն որ յիս-
պահան՝ պատուելով զհրաւէր Վրբաղն Հօր՝ ներկայացան
համակրական սիրով և նոքին , ուրախակից լինել նոյն հան-
գիսին : Ուստի զգածեալ ամենեցուն մարդասիրական զգաց-
մամբ՝ հանգանակութիւն դրամոց ևս եղւ անդանօր սակա նո-
քակառոյց Պապրոցին :

Յայնմ հանդիսի ըստ բարեհամարտութեան
Ռարձր Վրբաղն Հօգեսոր Հօր մերոյ Վրբակրօն Ցէր Ափ-
րեղ Թէ . Տէր Յովհաննեան . Վահանայն սուրբ Յովհաննու-
լիկեղցւոյն յոտին կացեալ արար ատենաբանութիւն առաջի
հանդիսացեալ բազմականաց . և թարգման հանդիսանալով
սրտաբուղլի զգացման համազգեաց Նուզայուում՝ արտայայտեաց
զցնծ ապատար ուրախութիւն սրտից ամենեցունց , որոց ՚ի վա-
ղընջուց ժամանակաց հետէ սրտատրոփ բաղձանօք և անհամ-
բեր յուսով ակնկալեալ մնային ՚ի տեսամուլ զայնպիսի փառա-
ւոր ՚ոգային հիմնարկութիւն Պապրոցի յօգուտ սիրասուն
զաւակաց և ՚ի մոիթարութիւն իւրեանց . որպէս զի՝ մի լիցի
առէր ուսման աղազաւ զրկել զնոսին ՚ի ծնողական գործվալի
դրկաց իւրեանց , և առաքելով ՚ի հեռաւոր վայրս պանդուխտ
աշխարհաց՝ սիրակարու հօգւով կալ մնալ վասն նոցին ան-
անդորր և մտատանջ : Ուստի փառո տալով սուրբ կամաց Ափ-
նարարին՝ զամբաւ զոհունակութիւնս յայտնէր զնոքին մարդա-
սիրութեանէն զի անհուն ողորմութեամբ իւրով զթացեալ ՚ի-
մերազնեայոց ըստ կինարար բանի վարդապետութեան ծոցա-
ծին օրդւոյ իւրոյ թէ “ Որ խնդրէ՝ առնու և որ հայցէ՝ զը-
տանէ , ահա առ զահակալութեամբ ՚որին Ռմենապատիւ
Տէր Գյրիկորիս Ռոքեպիսկոպոսի բարեիննամ Ռոաջնորդին
մերոյ պսակեաց զբազմամեայ բաղձանս սրտից և զազգօգուտ
նպատակ հայզգի հասրակութեան ՚որոյս Նուզայուու :
Եւ քանզի ինքն ևս հոգեսոր մատակարար զոլով սուրբ
Յովհաննու լիկեղցւոյ Զարաւութաղին՝ յայտնեաց շնորհա-
կալութիւն , ՚ի զիմաց համայն թաղեցւոցն իւրոց յաղոզա-
համելց ամազգեաց Նուզայուու լիկեղցւու զայգին զամա-

կացեալ տեղին շենուածոյն որ սեպհական կալուած էր յիշեալ լրկեղցւոյ . յաւել ասել թէ արժէր յիրաւի աւուրս հանդէս և նոյատակ չնորհ կալնուլ զգրացի լըղբարց մերոց որ հաճեցան ընդունել զայգին :

Ուստի առ ՚ի շարժելոյ զգութ և ՚ի բարի նախանձ արկանելոյ զամենեսին՝ յաւել և զայս ՚ի լսելիս ունկնդրաց . թէ „ Օ ի որպէս իւրաքանչիւր լրկեղցիք միւս թաղից ՞ուղայու ՚ի սէր հոգեմնունդ զաւակաց իւրեանց նիւթապէս ձեռնորու հանդիսանան այսմիկ . ահա և սուրբն Յովհաննէս Ակրտիչ իրրւ յառաջնթաց քան զնոսին շուրջ դարձուցեալ զաչս իւր ՚ի շըշակայ համազգիս ՞ուղայու և կարկառեալ զձեռու ոչ միայն ընդ գրիէ զվերմեռանդ հաւատացեալ օրդիս լրկեղցւոյ իւրօյ , այլ և զնոցին սիրապիթիթ մանկունս յայօմ սիրահրաւեր տան , յիւր իսկ ծոց գըգուեալ և մակաղեալ՝ ըստ մարզարէին Պաւթի ՚ի վայրի դալարւոջ բնակեցուցանել և առ ջուրք հանգուտեան սնուցանել և դարմանել խոստանայ ընդ հովանեաւ պատսպարեալ չնորհաց իւրօց : Ի՞ւ որ ՚ի վերջոյ մաղթեաց յ Աստուծոյ սակա աջողաւէտ լրութեան և կառուցման յիշեալ դպրոցին ՚ի յառաջադիմութիւն Հայ մանկուօյն ՚ի տեսական և ՚ի բարոյական ուսմունս օրպէս զի նովիմբրք մուտ գործեալ ՚ի մեզ Պղզային և բարոյական լրւսաւորութիւն . Օ ինուորեալ մանկունք կաթուղիկէ և Աքաքելական սուրբ լրկեղցւոյս յուսով հանդերձեալ , կենաց առաքինազարդ վարուք զարգարեալ հանգոյն սուրբ նահատակաց և Ամրտիրոսաց Հայաստանի՝ քաջայալթ փառօք ցնծացեն ՚ի դասս յաղթական լրկեղցւոյ , ՚ի փառս Աստուծոյ՝ և ՚ի պարծանս Պղզի և Հայրենեաց :

Յետ այսորիկ Կորին Բարձր Արքազնութիւնն հայրտկան խրախուսանօք գոլարանելով զվերմեռանէտագին ըլքացումն յիշեալ Քահանային և բարեմաղթութիւնս ուղղելով առ Աստուծ սակա յարատեւ աջողաւթեան աղզային նորակառոյց Դապրոցին՝ յառաջ կոչեաց զերկոտառանեսին նորընտիր Պատուարժան Հոգաբարձուս յիշեալ շինուածոյն , և օրհնելով զամենեսին չնորհօք Տեառն բարեպէս կատարել

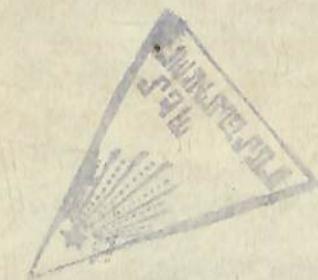
զպաշտօնս իւրեանց՝ առաց “ զՊահպանիցն ” : Եվ վերջ ամենայնի՝ վայելելով ամենեցուն զբազմատեսակ քաղցրաւենիս՝ արձակեցան անպատօւմ ցնծութեամբ տանելով ընդ ինքեանս զայս զգացումն թէ որչափ քաղցր է միութեամբ գործելու որպէս և ձեռնարկութեամբ Պղզային դպրոց կառուցմանելոյ տեսին զի մինչև ցարդ եղեալ դպրոցքն էր՝ որ յառաջ մասնաւոր բարերարաց արդեամբք կառուցեալ էին և էր՝ որ ՚ի մէջ շինուածոց սրահից լրկեղեցեաց խմբեալ էին՝ մանկունք Պղզիս . իսկ սա առաջին զաղափարն է զի այսպիսի . Պղզային յարկ մի կառուցանեն յորում ամփոփեցին համայն Դապրոցացն մանկունք ՚ի պարծանս աղդիս և ՚ի գործնական նշան միաբանութեան :

Գրեալ ՚ի 5 — 17

Ըստի 1880

՚ի Երևան Պատուարժան :

Գետր կ. Ա. Օ հապեանց :

29 Dec

Am 29.12.1918 war ich in einem kleinen Dorf im Kreis
Königsberg in Ostpreußen unterwegs. Ich habe die kleine
Stadt auf einer Landstraße zwischen zwei Dörfern überquert.
Die Straße war sehr schlecht und die Reise dauerte eine
Stunde. Ich bin auf einer kleinen Brücke über einen kleinen Fluss
gegangen. Die Brücke war sehr schmal und es gab nur einen Platz
für den Fußgänger. Ich habe mich vorsichtig über die Brücke
bewegt und bin schließlich sicher gelangt. Ich habe die
Brücke überquert und bin auf der anderen Seite angekommen.
Ich habe die Brücke überquert und bin auf der anderen Seite angekommen.

Am 29.12.1918 war ich in einem kleinen Dorf im Kreis
Königsberg in Ostpreußen unterwegs. Ich habe die kleine
Stadt auf einer Landstraße zwischen zwei Dörfern überquert.
Die Straße war sehr schlecht und die Reise dauerte eine
Stunde. Ich bin auf einer kleinen Brücke über einen kleinen Fluss
gegangen. Die Brücke war sehr schmal und es gab nur einen Platz
für den Fußgänger. Ich habe mich vorsichtig über die Brücke
bewegt und bin schließlich sicher gelangt. Ich habe die
Brücke überquert und bin auf der anderen Seite angekommen.
Ich habe die Brücke überquert und bin auf der anderen Seite angekommen.

